

Og endelig det tredje: Skal EU-problematikken forstås på den måde, at så længe EU-problematikken ikke er afklaret, så er der ikke mulighed for at lave certificeringsordningen?

(Kort bemærkning).

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg vil da gerne her fra talerstolen trøste arbejdsministeren med, at det fortsat er CD's mål og politik at gøre vores samfund til et rart samfund at være i. Men så må man ikke overse, at arbejdsmarkedet også er en del af samfundet.

Dette er at mistænkeliggøre alle og enhver. Selv de, der efterlever de gode regler om at have et godt arbejdsmiljø, forstår ikke, at man med dette lovforslag vil gå ind og skyde med spredeshagl og ramme alle, selv dem, der gør noget ved arbejdsmiljøet.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til hr. Knud Erik Kirkegaard vil jeg sige, at jeg omtalte, at jeg det sidste halve års tid i en række sammenhænge har debatteret incitamentsmodeller med både erhvervsvirksomheder og faglige repræsentanter, og jeg har blandt repræsentanter for mere progressive virksomheder mødt megen forståelse for nødvendigheden af, at der laves et økonomisk incitament, og at denne incitamentsstruktur pådrager dårlige virksomheder i arbejdsmiljømæssig forstand en afgift.

Med hensyn til det andet spørgsmål om certificeringen tænkes det lagt frem her i Folketinget i marts måned år 2001 og læg mærke til, at det giver en mulighed for, da afgiften tænkes opkrævet én gang årligt, til efteråret, at certificeringsordningen kan komme i gang, samtidig med at afgiften indføres.

Med hensyn til EU-problemstillingen kan jeg oplyse, at vi naturligvis er i dialog med EU, og at vi for nærværende ikke med de planer, vi har for indretningen af certificeringskonstruktionen, forventer, at det skulle give anledning til statsstøtteproblemer, som spørgsmålet jo omhandler.

Og til fru Lone Yalcinkaya kan jeg sige: Nej, afgiften er ikke en mistænkeliggørelse af alle. Afgiften er måden at skabe forudsætningerne for at tilvejebringe et økonomisk incitament.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (UP):

Jamen jeg tror da godt, at arbejdsministeren er bekendt med, at man har sænket bidraget til virksomhederne for ATP, og jeg tror da også, at

arbejdsministeren er bekendt med de miljøafgifter, der er lagt på virksomhederne. Jeg tror da også, at arbejdsministeren er bekendt med, når vi kommer dertil, at der ikke er penge nok i AUF til den støtte til uddannelsen, og så bliver det virksomhederne, der kommer til at betale.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil først og fremmest takke for arbejdsministerens tilsagn om, at vi får en opfølgning og en substansvurdering af udviklingen i antallet af anmeldte arbejdsskader og arbejdsulykker.

Men jeg havde et andet spørgsmål, som jeg også gerne lige vil have en melding på. Det er det problem, der også fra de borgerlige ordførere har rejst sig ved tanken om, at man nu får gennemført Paradis på jord og det perfekte arbejdsmiljø, og at arbejdsgiverafgiften derfor går i nul, men at det så ikke samtidig betyder, at Arbejdstilsynet dermed er berøvet sit eksistensgrundlag. Jeg vil gerne være sikker på, at Arbejdstilsynet har en selvstændig økonomi, der sikrer, at arbejdstilsynene kan udføre de arbejdsopgaver, de har.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til beroligelse for fru Jette Gottlieb kan jeg sige, at rent finanslovteknisk er nettoprovenuet fra incitamentspakken bogført sådan på finanslovforslaget, at det reducerer udgifter til Arbejdstilsynet.

Det er naturligvis tanken, som bl.a. hr. Ole Sohn har været inde på, at vi vil se frem til, at nettoprovenuet går i nul. Det siger næsten sig selv, men jeg vil gerne forsikre fru Jette Gottlieb om, at det jo ikke er tanken, at Arbejdstilsynet skal reduceres i takt med, at nettoprovenuet går i nul. Selvfølgelig ikke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.